

[Pelle Voigt]

gens omfang langtfra bliver det, der helt klart i den øjeblikkelige situation er behov for, og som regeringen kunne gennemføre uden belastning for statsbudgettet, hvis den havde ønsket at gøre det. Det betyder, at vi må se i øjnene, at vi vil få disse problemer tilbage i folketingssalen én gang til og én gang til, efterhånden som problemerne slår igennem i flere og flere afdelinger.

Vi synes, det er positivt, at der med denne omprioriteringsmodel er fundet en måde at komme disse byggerier til hjælp på, men vi er overbeviste om, at det i den kommende tid bliver nødvendigt at gennemføre flere omprioriteringsrunder. Vi kan se, at med de meget, meget store ophobede problemer, der er i den almennyttige bevægelse, slår dette ganske enkelt ikke til, og vil anvende lejligheden her til endnu en gang at appellere til boligministerens og regeringens sunde økonomiske sans i denne sag ved at pege på det forhold, at hvis man indskrænker ordningen på den måde, der er lagt op til her, så kommer vi blot til ikke særlig meget senere at betale en højere pris, når regningerne bliver skrevet ud, før betales skal der. Spørgsmålet er, om man vil have den omfattende, billigere løsning nu, eller om vi skal ind i en lang serie tilsvarende sager, om man vil reducere dette til det, jeg i flere diskussioner om denne sag har betegnet som en »discountløsning«.

Naturligvis vil SF stemme for det forslag, der ligger her. Det ville være vanvittigt ikke at støtte en omprioritering, der i kroner og øre betyder en forbedring af det almennyttige byggeris truede afdelingers økonomi af størrelsesordenen 500 mill. kr. Det ville også være vanvittigt at gøre det ud fra den argumentation, at de i virkeligheden burde have en milliard. Naturligvis vil vi have så meget som muligt igennem her i folketinget, men det burde dog være muligt med alle de diskussioner, der har været, med de påvisninger, der har været fra Boligselskabernes Landsforening, med de deputationer, med de henvendelser, folketingets boligudvalg har fået i denne sag, i regeringen at få selv de folk, hvis politik nærmest går ud på likvidation af det almennyttige byggeri, til at fatte, at vi denne gang har muligheden for på en billigere og rimeligere måde at lave en ordentlig og varig løsning af disse problemer. Vi får den

tilsyneladende ikke denne gang, men sagen vil vende tilbage til os mindst én gang til.

Det bliver ikke rart til den tid at sige: hvad sagde vi? Men det vil vi blive nødt til at gøre, og så må vi jo se, om ministeren og regeringen er kommet til fornuft til den tid. Man kan jo også håbe, at der til den tid er både en anden minister og en anden regering.

Estrup (RV):

Dette er med en enkelt undtagelse et ganske udmærket og nyttigt lovforslag, sådan som vi også gjorde opmærksom på det ved førstebehandlingen. Det afhjælper en række akutte problemer for almennyttige boligafdelinger og er dermed med til at afværge nogle truende situationer for lejerne, og det sætter et langsigtet arbejde i gang; ikke mindst det sidste lægger vi stor vægt på.

Som det blev sagt ved førstebehandlingen fra radikal side, finder vi ikke, der er behov for at pålægge de almennyttige boligafdelinger en generel afgift med henblik på at finansiere en midlertidig løsning. I den forbindelse finder vi det rimeligt at afvente det langsigtede udvalgsarbejde, i hvert fald ikke at foregribe det. Vi ser ikke noget behov for en fondsdannelse. Derfor sagde vi allerede ved første behandling, at vi måtte stemme imod det, der er blevet kaldt særskatten, og det vil vi følge op i dag.

Det ændringsforslag, der ligger fra socialdemokratisk side, om at udvide omprioriteringsrammen, godt og vel fordoble den, anser jeg for overordentlig farligt ud fra en kapitalmarkedsbetragtning. Det forslag vil i høj grad belaste et af kreditinstitutterne og betyde en finansiell omlægning, som jeg ikke tror vi kan overskue konsekvenserne af for kapitalmarkedet. Derfor vil vi stemme imod det forslag.

Albrechtsen (VS):

Med hensyn til de ændringsforslag, der er stillet, vil jeg sige, at forslaget vedrørende ombygninger kan VS ikke støtte. Som der er gjort rede for det, vil dette forslag betyde en reduktion af byggekvoten på knap 200 lejligheder i forbindelse med, at man øger rammen for ombygning af ledige lejligheder m.v.

Vi mener ikke, det skal være en betingelse for løsningen af byggeriernes problemer, at